

V Praze dne 25. 9. 2013
Č.j.: 111105/2013-RSL/REV1

Stanovisko komise pro hodnocení dopadů regulace

k návrhu
**vyhlášky o prohlášení území vybraných částí krajinných celků
za památkové zóny**
(revidované stanovisko)

I. Úvod

Ministerstvo kultury podle § 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb. v navrhované vyhlášce stanoví, že území vybraných částí krajinných celků:

- Hornická kulturní krajina Abertamy-Boží Dar-Horní Blatná (okres Karlovy Vary),
- Hornická kulturní krajina Jáchymov (okres Karlovy Vary),
- Hornická kulturní krajina Háj-Kovářská-Mědník (okres Chomutov) a
- Hornická kulturní krajina Krupka (okres Teplice)

se prohlašují za památkové zóny.

Předmětem ochrany je montánní krajina dokladující způsob těžby a zpracování rud s mimořádnou koncentrací pozůstatků po montánní činnosti, v případě zóny Hornická kulturní krajina Háj-Kovářská-Mědník též (mimo jiné) řídké horské smrčiny s pasekami a rašeliništi, rozsáhlé louky v okolí drobných sídel nesoucí znaky reliktní montánní krajiny.

Dne 19. 9. 2013 předkladatel zaslal zpravodajce dopracované hodnocení dopadů regulace na základě připomínek sdělených Komisí RIA (viz dále).

II. Připomínky a návrhy změn

Závěrečná zpráva z hodnocení regulace je ve své struktuře zpracována dle Obecných zásad.

Jako návrh možných řešení jsou uváděny tři varianty:

- Varianta 0 – Ponechání současného stavu
- Varianta 1 – Prohlášení krajinných celků za památkové zóny v rámci ochrany Hornické kulturní krajiny Krušnohoří bez předpokladu zpracování plánů ochrany
- Varianta 2 – Prohlášení krajinných celků za památkové zóny v rámci ochrany Hornické kulturní krajiny Krušnohoří včetně zpracování plánů ochrany památkové zóny podle § 6a zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči

Přínosy vyhlášení památkových zón předkladatel představil maximálně stručně („udržení místního jedinečného prostředí a kulturních statků“) a uvedl, že jsou „vesměs nevyčísitelné“. U varianty 2, která počítá s vyhlášením plánu ochrany je jako přínos uvedena úspora, která vznikne v důsledku snížení počtu závazných stanovisek a omezení administrativy nejen na straně veřejné správy, ale dojde i ke snížení nákladů na straně vlastníků nemovitostí.

Území, jehož se vyhláška týká, si však od památkové ochrany - především ve vazbě na společný záměr Česka a Saska zapsání montánních památek na seznam UNESCO - slibuje rozvoj cestovního ruchu a následně ekonomické přínosy pro region. Tento aspekt je v předloženém hodnocení zcela pominut.

Náklady jsou rovněž uvedeny ve verbální podobě, u vlastníků nemovitostí v památkových zónách krajinného typu jsou uváděny náklady ušlé příležitosti.

V případě varianty 2 se předpokládá snížení administrativního zatížení z důvodu zpracování plánů ochrany pro daná území (kdy pak vlastníci patrně nemusí jednotlivě žádat o vydání závazných stanovisek a mohou své záměry plánovat v rámci definovaných plánů).

Srovnání nákladů a přínosů je věnována jedna tabulka s hodnocením variant dle počtu hvězdiček. Varianta 2 je vybrána z důvodu snížení administrativních nákladů.

V tabulce i v celém hodnocení byly v původní verzi v podstatě pominuty náklady (přímé i nepřímé, tedy tzv. ušlé příležitosti) vlastníků nemovitostí v navrhovaných zónách. Tyto náklady ovšem evidentně nejsou zanedbatelné.

Předkladatel v části 7. Konzultace a zdroje dat neuvádí rozpory s obcemi („Kraje a obce deklarovaly, že navážou na již schválené dokumenty, kterým jsou usnesení zastupitelstev.“).

V materiálu vypořádání připomínek se konstatuje, že „Návrh vyhlášky se předkládá bez rozporu.“. Čtyři obce vyslovily nesouhlas s vymezením památkové zóny v obci a předkladatel uvádí, že zastavěná část území byla z území zóny vypuštěna.

Statutární město Teplice zásadně nesouhlasí s návrhem vyhlášky, a to kvůli neúměrnému zatížení vlastníků nemovitostí nepřiměřenými povinnostmi a značenému nárůstu agendy státní památkové péče města Teplice.

Předkladatel byl vyzván, aby se v hodnocení dopadů regulace s těmito rozpory (které zobrazují reálné konflikty v zájmech a nákladech jednotlivých skupin aktérů) vypořádal.

Námítky obcí předkladatel vyřešil tím, že určitou zastavěnou část obcí z území zóny vypustil či námítkám nevyhověl (statutární město Teplice).

Ministerstvo zemědělství v připomínkách namítlo, že „převažující kulturou v každém z navrhovaných území památkových zón je v katastru nemovitostí uveden jako druh pozemku „lesní pozemek“. Tato skutečnost vytváří právní nejistotu nejen u vlastníků pozemků, ale i jejich uživatelů a správců. Uvedená situace je z pohledu zájmů chráněných Ministerstvem zemědělství neakceptovatelná.“

Těmto zájmům předkladatel vyhověl tím, že text návrhu vyhlášky byl upraven. Do návrhu vyhlášky doplněno ustanovení, ve kterém se uvádí, že z podmínek ochrany je vyjmuto lesní hospodaření v případě, že byl schválen lesní hospodářský plán nebo lesní hospodářská osnova. - § 3, bod c), odst. (2).

V hodnocení dopadů regulace v původní verzi předkladatel tuto výjimku (s patrně významnými přínosy pro vlastníky, s obtížně odhadnutelnými náklady či dopady ve směru zamýšlených společenských přínosů vyhlášky) vůbec nekomentoval.

Ve svém prvním stanovisku ze dne 13. 9. 2013 proto Komise RIA vyzvala předkladatele k vypořádání následujících připomínek na dopracování RIA s ohledem na:

- podrobnější charakteristiku očekávaných přínosů,
- náklady vlastníků nemovitostí v navrhovaných zónách,
- administrativní náklady veřejné správy.
- zdůvodnění (v logice problém - cíle úpravy) ustanovení, že podmínky ochrany se nevztahují na lesní hospodaření, pokud se na dotčeném lesním majetku hospodaří podle schváleného lesního hospodářského plánu nebo lesní hospodářské osnovy,
- zhodnocení nákladů a přínosů vynětí lesního hospodaření z podmínek ochrany.

Na základě předloženého dopracování ze dne 19. září 2013 lze konstatovat následující změny.

Co se týče charakteristiky očekávaných přínosů, byla RIA dopracována logickým, ekonomicky srozumitelným textem.

Co se týče dopracování údajů o nákladech veřejné správy, lze uvést, že nové dopracování je částečně v rozporu s předchozí verzí hodnocení (tj. není jasné, zda počet vydávaných závazných stanovisek se zvýší nebo sníží), ale nejde o zásadní záležitost.

Co se týče podmínek ochrany nevztahující se na lesní hospodářství a nákladů/přínosů vynětí lesního hospodářství z podmínek ochrany, tato část byla dopracována nedostatečně a matoucím způsobem. Lesní hospodářské plány mají za cíl hospodářské využití, které může a pravděpodobně bude v konfliktu se záměry ochrany památkové zóny - předkladatel sám v názvu vyhlášky mluví o prohlášení krajinných celků za památkové zóny a lesní pozemky jsou mimo zastavěná území jednoznačně převládající kulturou v oblastech, jichž se předkládaná vyhláška týká. Komise však ponechává tuto odpovědnost, tj. nakolik se uvedená výjimka dá sloučit se záměrem předkládané vyhlášky, na samotném předkladateli.

III. Závěr

V dopracované Závěrečné zprávě RIA předkladatel reagoval na požadavky Komise RIA uplatněné na jednání dne 13. září 2013, a to v akceptovatelném rozměru.
**Dopracovanou Závěrečnou zprávu RIA proto doporučuje Komise RIA
s ch v á l i t.**

Vypracovala: prof. Jiřina Jílková

prof. Ing. Michal Mejstřík, CSc., v.r.
předseda komise